

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

ובא זכר וטקף . בשעת משלחת זאבים וכו' יהודה היא דלמור זכר אחד לזכר : **אי** הכי אמרי פטור מחילתו בפשיעה וסופו בזאב הוה . ואית לאבי נמי דמוקי לה בעירינה דעייילי איכשי מי ניחא והא מ"מ חס היה יכול להגיל חייב אלמא מחילתו בפשיעה הוא וי"ל דלא חשיב ליה פשיעה אלא גניבה ואזכרה ויש ללמוד מכאן דמחילתו דכעין גניבה ואזכרה וסופו בזאב דפטור ומהא דלמור רב בהמפקיד (לשיל 97 לו. ושם) אפי' שומר שטר שמסר לשומר חנם פטור לפי שמסר לבן דעת אין ראייה דאפילו וסופו בזאב חייב אפילו הכי פטור דאין לו לומר שוראי שומר חנם לא ישמור מגניבה ואזכרה רק מפשיעה והוה ליה מחילתו ככעין גניבה ואזכרה אלא חסס בן דעת רגיל לשמור הרבה אפילו מדברים שאיני חייב ושמא אפילו מסרו לשומר חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא חשיב מחילתו בפשיעה כהכי : **איבעי** לך לעבורי חדא חסס : כלה דלא חשיב לה פשיעה מהאי טעמא אלא כעין גניבה ואזכרה ומחייב מטעמא דאדעתא דהכי יהבי לך אגרס דהיכטר נטירותא ויתרתא כרב חסדא וכרבה בר רב הונא מדמייתי לה הכא ואסי שפיר דקאמר בסמוך כבר לוחו קאמי שרט לפטור מדרכה דחס לא כן אמרי לוחו דמילתא דפשיעה הוא שכן חייבים דאפילו שומר חנם חייב וסבר רב פפא דהכא כרבא דפרק הכונס (ב"ק 77 מה) דלמור משום דאיבעי לך לעבורי חדא חסא לוחו פשיעה היא ולא כרב כהנא דלמור חסס דהוי פשיעה גבי נפלה לגינה : **אמר** רבה חסס גברי דפרמוסקי הוו . אפילו גרים רבא אחי שפיר אע"ג דרבא מוקי בהגול קמח (שם 97 קה) מילתא דרב הונא בר אבין שקדים וכשבע אכל היכא דלא נשבע אפילו שומר חנם עושה עמו דין ואית נשבע הכא לדברי השאל משאי ולי לא כבירא ליה : **דאי** רמא קמח הוה [אחין] מלגין ליה . והשתא אפילו לא הוה רבא הגבגב הוה חייב כיון דפשע ולא נקט גמרא הוה רבא הגבגב אלא משום התלמידים שהיו סבורים דמשום דהוה רבא הגבגב חייביה : **סיגפה** ונתתה ליה חסס . תימה דפשיעה דפשיעה נמורה הוא וי"ל דקמי' דאפילו יש לתלות ולומר שמתה גס כשביל דבר אחר אפילו הכי חייב דלא היה לו לסגפה : אימא

הא נטר כדנמרי אינשי . ואין (6) אזכרה חלא חוסם : **במוני** מסא . שומרי העיר בזילה שכל סמך אביו העיר עליהם לשמור גופם וממונם, שהיו ודאי בעו נטירותא ויתרתא : **ארי** ודרס . ארי דרכו לדרוס הבהמה במקום שמולאה, ודרך זכר לשורפה חיה ולהוליכה תורה אור במקום שהוא בטוח ושם הורגה : **מאי** לאו וכו' . אפי' חייב : **א"ל** אמרי פטור . כי אין יכול להגיל : מחילתו כוס בפשיעה . גבי כל מוסיקן קנינים וקלים דהוא יכול להגיל שהרי חוסס וכל לו, וסופו נמי, נהי דמוקי תימא בלא עליון קלאש היה שם לא היה יכול להגיל והו"ל חוסס מחילתו בפשיעה הוה דחייב, דהכי פסקין הלכתא בהמפקיד (לשיל 97 מה) : **דשמע קול ארי** ופל . מאימרו שאנטס הוא : שומר חנם יש לו לקדם חסס . ולא לשכור אנשים ושומר שטר יש עליו לשכור : **עד כדי דמיס** . של בהמות : ופי' מלינו . דקא רמיח עליה לשכור אנשים משלו : **לפושא** דפושא . כוסר הבהמות שמכיר בהן כבר ולמדות כביסו : **לפושא ימיכס** . שלא יעטר לחזור אחר הבהמות לקנות : **לא פבירא** להו פא דרבא . דלמור לעיל דמאי נטר כדנמרי איכשי הוה אריד * (אלוס ופסור) : **לפכי יפכי** . ונהי דלאו פשיעה הוה, ארוס נמי לא הוה והו"ל כאזכרה : **אגמלא** דירס . נטר של גרס : **כבר** אחייך . כלומר כבן עמך ואומתך : **שבו** . שם הגבגב לסטים מוזיין היה : **שפיפי** . לשלם הואיל והוה רבא הגבגב ולא יפסיד כלום . עליו-למור אחר הגבגב עד שיוליח מירו : **עושה עמו דין** . פטרון והיינו פליגי דהת' כוונת שומר חנם הוה ופשיפי רב נפמן לשלמי : **דפרמוסקא** . אכשי השלטון היו שם : **מתני'** בשעת משלחת זאבים . שמה רעה משולחת בגזירת המלך קופלת היא על אדם אחד : **הלסטס** . גרסי' וחד לכתס קאמר : **הכרדלס** . פוטי"ש בלע"ז : **סינפס** . פינה רבב או העמידה בקין בחמה ובמורק בזינה לענות נפש (במדר' ב) מתרגם לענפא נפש : **עלה לראשי לוקין** . אוקימנא ב' המפקיד (לשיל 97 לו) תקפו ועלתה ללוקין-הרים חדין וגבוהין : **גב' הו' מסר נפשיה** . הלסטס ע"מ כן בא או ליהב או להרוג ויקח מומן אצל הנושה אין לו למסור נפשו על כך : **אשכפיס רועה** . לגבגב קודם שנטל הימנו כלום וגיממו ומירפו : **אמר לו נכנא פריא** . מוסרת, וית' (שמות 17) מתרגמי' ופרי, וכתשו' הגאונים ראיתי כרי"ש פשע :

עמו דין ואינו נשבע? אמר רבא רבא דר' הורס דפרמוסקא-הו-קימי דאי רבא קלא הוא אתו ומצלין ליה : **מתני'** זאב אחד אינו אונס, שני זאבים-אונס, גבי-הנהג אומר בשעת משלחת זאבים אף זאב אחד-אונס, שני כלבים אינו אונס, ידוע הבבלי אומר משום רבי מאיר: מ"וח אחת-אינו אונס, משתי רוחות-אונס/הלסטס הרי זה אונס/הארי הרוב והגמ' והברדלס והנחש הרי אלו אונס, אימתי, בזמן שבאו מאליהן אבל הולכין למקום גהודי חיה ולסטס אינו אונס/מתה כדרכה הרי זה אונס סגפה ומתה אינו אונס/עלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס העלה לראשי צוקין ונפלה ומתה אינו אונס : **גב' והתניא** זאב אחד-אונס: אמר רב נחמן בר יצחק הוהא בשעת משלחת זאבים ורבי יהודה היא : הלסטס הרי זה אונס : אמאי, לוקי גברא להדי גברא? אמר רב בלסטס מוזיין, איבעיא להו לסטס מוזיין מהו מ' אמרינן אוקי גברא להדי גברא או דלמא האי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה? המסתברא דהאי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה אמר ליה אביי לרבא אשכחיה רועה ואמר ליה: **גנבא** סריא-כדוכחא פלניא יתיבינן,

* ב"ק 66
לשיל מהא [ע"ש]
לקמן ק'
ז"ל אסורים
כרי"ש זכ"ס
כרי"ש ור"ש
אונס לפטור
כ"ל רב'ל

לשיל מהא [ע"ש]
לקמן ק'
ז"ל אסורים
כרי"ש זכ"ס
כרי"ש ור"ש
אונס לפטור
כ"ל רב'ל

אונס לפטור
כ"ל רב'ל

הגהות
הב"ח
(א) רש"י ד"ס
(ב) רש"י זכ"ס
ואין זה אזכרה:

[ב"ק מה]
ס קת

מתני'
א (אזכרה)
ב (אזכרה)
ג (אזכרה)
ד (אזכרה)
ה (אזכרה)

קא ב מ"י פ"ה מה'
טלח ופקודן כ"ו
סג ע"ז פ"ה ט"ו
המ ס' ר"ל ט"ו :

קא ב מ"י פ"ה מה'
טלח ופקודן כ"ו
סג ע"ז פ"ה ט"ו
המ ס' ר"ל ט"ו :

קא ב מ"י פ"ה מה'
טלח ופקודן כ"ו
סג ע"ז פ"ה ט"ו
המ ס' ר"ל ט"ו :

קא ב מ"י פ"ה מה'
טלח ופקודן כ"ו
סג ע"ז פ"ה ט"ו
המ ס' ר"ל ט"ו :

גליון הש"ס
נ"ב דהדר שקיל דמיסין .
ע"ן ב"ק 97 נח
ט"א חוס' דיה אי'
במשנה חלמי סדוק .
ע"י לקמן 97 ק"ז ט"א
מס' ד"ס פשיע :

הלל
הלל הלל הלל